

kan den blive Havnevæsenets? Keskshale-
øen ligger paa Statens Grund, den er la-
bet i de sidste 20 Aar af Fyld, der er op-
gravet dels ved Affkrabning af Grunden,
dels ved Krensning, og denne Fyld
tilhører vel maatte Havnevæsenet, forsa-
avidt endel deraf er kommen fra Havnen,
men endel er tagen fra Statens Grund, og
ialtsald er Grunden, hvorpaa Fylden er lagt
op, Statens. Selv om man vil gjøre denne
Forskjel mellem Havnevæsenet og Staten,
som allerede er en overordentlig sin Forskjel.
— Ingen veed, hvad Havnen er for et Væ-
sen, om den er en kommunal eller en Stats-
institution; det er en lille absolutistisk Exi-
stents midt inde i Danmark — men selv
om man vilde gjøre denne Forskjel, saa er
det ialtsald Statens Eiendom, hvad der er
derude, og utvivlsomt maa Keskshaleøen hæv-
des at være Statens; ialtsald er Staten be-
rettiget til at udøve Raadighed med Hensyn
til en saadan paa Grund af dens Beliggen-
hed lige midt i Forsvarsstillingen, saa at
den jo maa være istand til at udøve et
meget bestemt Tryk paa Forholdene der paa
Den; men selv bortset deraf tror jeg, at
det er en fuldstændig uberettiget Pretension
fra Havnevæsenets Side, naar det ikke alene
vil hævde sin formelle Berettigelse og har
gjort dette, men ovenikjøbet vil lægge Ma-
rineministeriet Hindringer ivoen med Hensyn
til Opførelsen af en Bygning i militært
Diemed. Jeg venter paa det Bestemteste, at
den høitærede Minister vil haandhæve sin
Ret ligeoverfor Havnevæsenet. — Hvad
Christiansø angaar, forekommer det mig, at
der maa kunne opnaas en Overenskomst der.
Naar den høitærede Minister siger, at
vedkommende Forpagter har et Slags Krav
paa eller bør kunne vente, at Havnen bliver
ombygget eller gjort saaledes istand, at han
kan benytte den paa en for ham tilfredsstil-
lende Maade, vil jeg dertil udtale, at det
kan man egentlig ikke sige. Den Kontrakt,
der er affuttet med vedkommende Forpagter,
er overordentlig fordelagtig for ham, og der
er ingen Grund til at tillægge ham mere
Ret, end der udtrykkelig er tillagt ham i
selve Kontrakten. Jeg vil tillige gjøre op-
mærksom paa, at der ved denne Kontrakt
ovenikjøbet er tilfikkret ham Fritagelse for
Havneafgifter. Men i alle Tilfælde er der
jo visse Dele af selve Den, som ikke ere ind-
befattede i det Areal, som vedkommer ham,
og disse Dele af Den raader Marineministe-
riet over, og der maa det formentlig være
istand til, selv om det ikke naaer at faae en
Modifikation tilveiebragt med Hensyn til
Kontraktens Bestemmelse, til Gjengjæld for
visse Indrømmelser med Hensyn til Hav-

nens Forbedring, at indrømme Dens Befolk-
ning Ret til at benytte de frie Dele af Den
til derpaa at udøve de Forretninger, der
følge med Fiskeriet, nemlig at tilberede deres
Fiskeriprodukter; det vil jo aldeles ikke være
i Strid mod Kontrakten (Afbrydelse), ja,
Kontrakten hører under Finantsministeriet,
det er ganske rigtigt, men de Dele af Den,
her er Tale om, høre under Marineministe-
riet. — Naar den høitærede Minister be-
mærkede, at det, at der ikke var Udfigt til at
faae Forsvarsvæsenet ordnet for Diebliffet,
netop maa være en Opfordring til at iværk-
sette saadanne Foranstaltninger, som maa
siges at være i ethvert Fald nødvendige,
skal jeg sige, at det er jo i alle Tilfælde
meget tvivlsomt, hvilke Foranstaltninger der
ere nødvendige, men det skal jeg nu ikke
komme nærmere ind paa. Jeg tror, at den
anden Betragtningmaade faktisk vil vise sig
at være den, der er den rigtige, og være
den, som vil komme til at gjøre sig gjæl-
dende, hvilket ogsaa er ganske naturligt,
nemlig den, at, naar man i Befolkningen
faar en Følelse af, at Ens Forsvarsvæsen
ikke kan ordnes og ikke bliver ordnet paa
Grund af politiske Uoverensstemmelser, paa
Grund af, at der ingen Ledelse er paa det
Omraade, saa at det staar hen, hvad der skal
gjøres og hvad ikke, og det Hele dermed
forsjumper, saa taber Befolkningen ogsaa
Interessen for og Troen paa, at der over-
hovedet kan gjøres Noget paa det Omraade.
Og en ganske naturlig Slutning er: Hvor-
for give Millioner ud til Ting, som ikke
blive ordnede efter en bestemt Plan, og om
hvilke vi ikke vide, at de overhovedet blive
til Noget? Den Stemning maa blive al-
mindelig, at man mener, at de Penge, der
offres paa denne Sag, ere tabte. — Jeg
skal til Slutning tillade mig at nedlægge en
Indsigelse imod, at jeg som daværende Ord-
fører ved Søværnslovens Vedtagelse skulde
være gaaet ud fra, at en Normalsum af
1,700,000 Kr. skulde anvendes til Nybygning-
er, thi det har jeg ikke gjort. Jeg har ikke
havt nogensomhelst bestemt Forestilling om,
hvad der i saa Henseende skulde anvendes.
Dette maatte afhænge af den Udvikling,
Forsvarsvæsenet i det Hele fik her i Landet.
Det ene kan ikke skilles fra det andet. —
Naar den høitærede Minister omtalte et
Par Altkyffer vedrørende Sygdomsforhol-
dene i Hæren, kan jeg ikke andet end takke
den ærede Minister, fordi han har viist
Sagen saa megen Interesse, at han takker
mig, fordi jeg har ladet Altkyfferne aftrykke
to Gange, og jeg skal til Gjengjæld kun sige,
at, naar den høitærede Minister saa varmt
anbefaler de Kanoner, som ikke findes i hans